

F. t. I. om en rejsegarantifond

Skriftlig fremsættelse (11. december 1996)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Hermed har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om en rejsegarantifond.
(Lovforslag nr. L 115).

I forbindelse med gennemførelsen i dansk ret af Rådets direktiv om pakkerejser, viste der sig at være behov for en mere omfattende revision af rejsegarantifondloven. For at overholde direktivets implementeringsfrist gennemførtes i 1993 – samtidig med at direktivet gennemførtes ved pakkerejseloven – en foreløbig ændring af rejsegarantifondloven, således at definitionerne af en pakkerejse i de to love stemte overens. Af bemærkningerne til ændringsforslaget til rejsegarantifondsloven fremgår, at der skulle nedsættes et udvalg med henblik på en mere gennemgribende revision.

Formålet med udvalgsarbejdet var oprindeligt at tilpasse lovens anvendelsesområde til pakkerejsedirektivets. Under udvalgsarbejdet viste der sig imidlertid behov for at se på fondens finansielle situation, da udbetalingerne fra fonden pludselig begyndte at overstige indtægterne.

Uden at nå til enighed afsluttede udvalget sit arbejde sidste efterår. Flertalsforslaget sendtes herefter i høring. Uenigheden i rejsebranchen om forslaget indhold var imidlertid så stor, at der måtte udarbejdes et helt nyt forslag.

Dette var i høring over sommeren. I høringsvarene var der udbredt utilfredshed med, at lovforslaget indebar en forhøjelse af bidraget fra 5 til 10 kr. for at sikre fondens indtægter. Ligeledes var dele af branchen kritiske over for, at der ikke var loft over de enkelte rejsearrangørers indbetaling af bidrag til rejsegarantifonden. Derimod var der enighed om fondens territoriale anvendelsesområde, ligesom der var tilfredshed med de nye tiltag til at undgå konkursrytters udnyttelse af fonden.

Efterårets nye konkurser i branchen har sat fokus på mulighederne for at udnytte fonden samt på fondens økonomi.

Fondens formue forventes efter de sidste konkurser at blive næsten halveret. Det er derfor af afgørende betydning, at en ny lov imødegår mulighederne for dræn i fonden, som følge af useriøs rejsearrangørvirksomhed.

Det er endvidere et mål med loven at konsolidere rejsegarantifonden, som siden dens etablering i 1979 har virket efter hensigten og givet kunderne stor tryghed. Det har vist sig at være en ordning med en minimal administration, og fordi det er en tvungen ordning, har den været billig.

Der er ved lovforslaget indført en række regler, der skal sikre større kontrol med de usolide og useriøse i branchen.

Som værn herimod giver lovforslaget fonden adgang til at kræve oplysninger og dokumentation for at loven overholdes, til at kræve forhøjet garantistillelse ved usædvanligt tidlige forudbetalinger samt over for konkursryttere. Der indføres desuden en ny ansvarsregel i forbindelse med videresalg af rejsearrangementer, som skal medvirke til, at rejsebranchen i højere grad sikrer sig deres samarbejdspartners økonomiske soliditet.

For at modvirke tab for fonden, erstattes den faste garantismåling på 200.000 kr. med en graderet garantistillelse, der er afhængig af omsætningen. Pga. den større risiko for fonden er garantistillelsen ved flycharterrejser endvidere betydelig højere end for andre rejser. For begge typer rejsearrangører kræves som minimum 300.000 kr. i garanti for at starte virksomhed. Den normale garantiskala går herefter op til krav om en garanti på 2,5 mio. kr. for en omsætning på over 250 mio. kr., mens skalaen for flycharterrejser ender med en garanti på 30 mio. kr. for en omsætning på over 500 mio. kr. Den forhøjede garanti skal stilles senest 3 måneder efter lovens ikrafttræden.